

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

المملكة العربية السعودية

وزارة التعليم العالي

جامعة أم القرى

مكتبة الملك عبدالله بن عبدالعزيز الجامعية

قسم المخطوطات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

١٧١

مختصر الوقايه

مكتوبه من طرف

١٧١

۱۱۱۱۱
 خورس خای کینه سوره و تلاوت ده او فرض در واجب خلور سنده ده
 به اعراف او بجزیم بصاد کینه یاره در عدخل اسرائیل او یایع کینه فزون
 به فرقان حمیم سوره کینه خاوره دالم سجد در واره واجب کوره
 و غلیم دینیم شفقت افر و سندن ده اوینا بخیر الیه کینه و حشر کسره
 بیخ شریف ایتها

یا الهی ره غمائی دستگیر شرح این آمد ز تفسیر منیر
 وی برادر بشنوا قرآن بنام تا کوم شرح هر یک را عیاش
 جمله قرآن نشن هزار آیه کلام شد صد و شصت و ششتاد آیه تمام
 یک هزار شش امر آمد و در یک هزار شش نبی نازل کرد کار
 یک هزار شش وعده شد بر مؤمنان کافران را سر بسز باشد عذاب
 مؤمنان را سر بسز باشد نواب یک هزار شش عیبه است بر عاصیان
 یک هزار شش قوه بیغیبه است با صد آیه از حلال و حرام جو کرده کرد کار اندر کلام
 آنچه صد مرتب و دو عا تا بداند این چنین گفته خدای
 شصت و ششتاد آیه شد هم ز توریته از انجیل فرقان زبور
 در سجده در و در یک باره

التیازة حضرت میرزا محمد تقی صاحب المیزان فی تفسیر القرآن کتبت فی شهر رجب سنه ۱۲۸۰ هـ
 و در کتب اولیای کبار از کتب اهل بیت علیهم السلام در تفسیر قرآن کثیر است و در کتب اخیر
 در کتب اولیای کبار از کتب اهل بیت علیهم السلام در تفسیر قرآن کثیر است و در کتب اخیر
 در کتب اولیای کبار از کتب اهل بیت علیهم السلام در تفسیر قرآن کثیر است و در کتب اخیر

۱۱۱۱۱
 الیه تیره غمائی دستگیر شرح این آمد ز تفسیر منیر

و دره و او دره در قرآن نشن زه بی شرح کرد هر ایام
 جمله قرآن نشن زره نشن سوره نشن سوره نشن سوره نشن سوره نشن سوره
 زرد امردی را غلیم بخور واره زرد نبی بیایه شود کرد کار
 زرد را غلیم بخور واره زرد را غلیم بخور واره زرد را غلیم بخور واره
 مؤمنان لره سر بسز باشد نواب کافران لره سر بسز باشد عذاب
 زرق صحن شود بنیان زرق صحن شود بنیان زرق صحن شود بنیان

شرح این آمد ز تفسیر منیر شرح این آمد ز تفسیر منیر
 تا کوم شرح هر یک را عیاش تا کوم شرح هر یک را عیاش
 شد صد و شصت و ششتاد آیه تمام شد صد و شصت و ششتاد آیه تمام
 یک هزار شش نبی نازل کرد کار یک هزار شش نبی نازل کرد کار
 یک هزار شش وعده شد بر مؤمنان یک هزار شش وعده شد بر مؤمنان
 کافران را سر بسز باشد عذاب کافران را سر بسز باشد عذاب
 یک هزار شش عیبه است بر عاصیان یک هزار شش عیبه است بر عاصیان
 با صد آیه از حلال و حرام با صد آیه از حلال و حرام
 آنچه صد مرتب و دو عا تا بداند این چنین گفته خدای آنچه صد مرتب و دو عا تا بداند این چنین گفته خدای
 شصت و ششتاد آیه شد هم ز توریته از انجیل فرقان زبور شصت و ششتاد آیه شد هم ز توریته از انجیل فرقان زبور

التیازة حضرت میرزا محمد تقی صاحب المیزان فی تفسیر القرآن کتبت فی شهر رجب سنه ۱۲۸۰ هـ
 و در کتب اولیای کبار از کتب اهل بیت علیهم السلام در تفسیر قرآن کثیر است و در کتب اخیر
 در کتب اولیای کبار از کتب اهل بیت علیهم السلام در تفسیر قرآن کثیر است و در کتب اخیر
 در کتب اولیای کبار از کتب اهل بیت علیهم السلام در تفسیر قرآن کثیر است و در کتب اخیر

التیازة حضرت میرزا محمد تقی صاحب المیزان فی تفسیر القرآن کتبت فی شهر رجب سنه ۱۲۸۰ هـ
 و در کتب اولیای کبار از کتب اهل بیت علیهم السلام در تفسیر قرآن کثیر است و در کتب اخیر
 در کتب اولیای کبار از کتب اهل بیت علیهم السلام در تفسیر قرآن کثیر است و در کتب اخیر
 در کتب اولیای کبار از کتب اهل بیت علیهم السلام در تفسیر قرآن کثیر است و در کتب اخیر

كتاب البيع وهو مبادلة مال بمال تبرؤ فيه ويتفق با

بجواب وقبول بلفظ ماضٍ وتبعية مطلق وإذا وجب واحد قبل الآخر كلا

لمع بطل الثمن أو ترك الأداة من ثمن كلا واحد وملم يقيد بطل الإيجاب أن رجع الطو

جب أو قام أحدهما عن مجاز إذا وجد الزم وتعرف المبيع بالاشارة لا بد

القدر والصفة التي في البيع والمثل بأحد هـ والأضرف الجراف التي في الجنس

ومطلق الثمن على الأروج فانما التسوية في الأروج الفقد وفسدان الصلح ما

ليها وعبارتها ذوات أفراد كل واحد كذا فان لم يتفاد كان صح في واحد والأفراد أصلا

وإن باع قربة على غيرها مائة مائة فان نقص أحد المشتري بالحقه أو فسخ

إن شاء

إن زاد قلب المبيع وفي المزروع أو فلا قبل بطل الثمن أو تركوا الأكثر له وإن أتا

من كل ذراع بدرهم فبالحقه فبما أوجع بيع البرغ بنبه والباقي في قشره إلا

ول وبيع ثمنه لم يبد مصلحتها أو قد بدت وتجي قطعها ونزلت تركها على الشجرة

يفسد البيع كاشتناء قدر معلق منها فطاع ضيار الزرط لكل منهما أو

لهمما ثلاثة أياح ولما ليها أو أقل الأكثر منه إلا أنه يجوز أن أجاز في الثلث و

كذا إن شرط الله أن لم يتعد الثمن أيا ثلاثة أو أكثر فلا بيع ولا يخرج بيع عن ملك

بأنه مع ضيائه فلهذا في يد المشتري بالبيع كالمقبوض على سؤوم الشره وتخرج

مع ضيار المشتري فلهذا في يده بالثمن كبيع لكن لا يملك المشتري فلا يشبه أحكام الملك

كتاب البيع هو
مسبباته وكلها
بشرائطها